

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714214926
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714214926.7

Rozhodnutie

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v právnej veci navrhovateľky: T. Š., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. X. XXX, právne zast. JUDr. Miriam Podhradská, advokátka so sídlom v Martine, ul. Ambra Pietra 10645/17 proti odporcovi: L. Š., O.. XX.XX.XXXX, V. X., H.. N. R. U. XX, v konaní o zvýšenie výživného takto

rozhodol:

I. Na zameškanom výživnom za obdobie od 10.11.2014 do 31.03.2016 vo výške 1.666,60 Eur súd p o v o ľ u j e odporcovi mesačné splátky vo výške 20,- Eur splatné spolu vždy s bežným výživným. Nezaplatením čo i len jednej splátky zameškaného výživného stráca odporca výhodu splátok a zročným sa stála celý dlh na výživnom.

II. O trovách konania súd rozhodne do 30-tich dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.11.2014 sa navrhovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne domáhala, aby súd rozhodol o zvýšení výživného a to na sumu 200 € mesačne počnúc od 01.11.2014 vždy do každého 15 toho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Svoj návrh odôvodnila tým, že od poslednej úpravy práv a povinností rodičov k dieťaťu t.j. k navrhovateľke rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/224/1997, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.1997 uplynulo 17 rokov. Za celé obdobie od posledného určenia výživného na navrhovateľku v roku 1997 nedošlo k zvýšeniu výživného a ani odporca neprispieval na výživu navrhovateľky vyššou sumou. Za obdobie 17 rokov došlo k výraznej zmene odôvodnených potrieb navrhovateľky, aj vzhľadom k jej veku a k zvýšeniu nákladov. V čase, keď sa určovalo výživné, navrhovateľka mala 2 roky a matka s ňou bola na rodičovskej dovolenke. V súčasnosti má navrhovateľka 19 rokov a je študentkou 1. ročníka denného štúdia na vysokej škole - Prešovská univerzita v Prešove, fakulta manažmentu, študijný odbor manažment. Súčasne podaným návrhom navrhovateľka vyčíslila náklady, ktoré má v súvislosti so štúdiom ako aj s odstupom času od poslednej úpravy výživného pred 17 rokmi. Zastávala názor, že štúdium na vysokej škole je pre jej realizáciu potrebné a teda obaja rodičia sú povinní zabezpečiť jej potreby tak, aby sa mohla ďalej vzdelávať a získavať dostatočné vzdelávanie, teoretické a praktické skúsenosti. Spolu s písomne podaným návrhom doručila navrhovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne listinné dôkazy, na ktoré poukazovala vo svojom písomnom návrhu.

Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/224/1997 zo dňa 24.11.1997 bolo manželstvo matky navrhovateľky a odporcu rozvedené, pričom v tom čase maloletá navrhovateľka bola zverená do výchovy a opateru matke. Odporca ako otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu mesačne výživné 500,- Sk (16,59 €) a to vždy do každého 20 toho dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode. V čase rozhodovania o výživnom bol odporca nezamestnaný, poberal sociálnu výpomoc vo výške 2.036,- Sk, z čoho okrem výživného platil pôžičku vo výške 1.500,- Sk. S výškou výživného 500,- Sk súhlasil. Matka navrhovateľky v tom čase bola na materskej dovolenke a poberala materský príspevok vo výške 2.470,- Sk. Odporca v tom čase nemal ďalšie vyživovacie povinnosti.

V súčasnej dobe je odporca zamestnaný v ŽOS Vrútky od 02.12.2013, pričom v období od mesiaca december 2013 do mesiaca október 2014 mal priemerný mesačný zárobok vo výške 410 €. Zo mzdy sú odporcovi vykonávané zrážky na základe exekučných príkazov č. EX 113/2011 v prospech zdravotnej poisťovne Union a.s., č. EX 2523/13 v prospech zdravotnej poisťovne Dôvera a.s., č. EX 8174/10 v prospech O2 Slovakia s.r.o., č. EX 3085/2011 v prospech zdravotnej poisťovne Union a.s. Okrem toho v období od 20.08.2014 do 28.08.2014 bol práceneschopný. Pokiaľ ide o osobný stav odporcu, tento je ženatý, avšak nežije so svojou manželkou, ale žije 5 rokov u priateľky. Z manželstva pochádza 10 ročná dcéra, na ktorú mesačne prispieva 50 € a to dobrovoľne. S priateľkou žije 5 rokov v byte, ktorý vlastnícky patrí jej dcére, ktorá je v súčasnej dobe v Anglicku. Jedná sa o 3 izbový byt, pričom celá jeho mzda je pripisovaná na účet jeho priateľky, z ktorého sa hradí električka, byt, smeti a všetky poplatky súvisiace s bytom s tým, že nákupy robia spoločne. Pokiaľ ide o platenie výživného na navrhovateľku a 10 ročnú dcéru z ďalšieho manželstva, priateľka mu vyberie peniaze z účtu na výživné a tieto nechá u jeho rodičov, pretože s manželkou sa nestretávajú. Výživné platí zatiaľ pravidelne. Celý byt, ktorý mali spoločný, zostal manželke. Nie je vlastníkom bytu, pretože zmluva je len na jej meno. Následne odporca vysvetlil, že sa jednalo o nájomný byt a stále je to nájomný byt, ktorý nikdy nebol v ich vlastníctve ako manželov. Z vyjadrenia odporcu ďalej súd zistil, že nevlastní žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok, nevlastní ani vodičský preukaz, nie je vlastníkom ani motorového vozidla. Pokiaľ ide o exekúcie, ktoré sa mu vykonávajú zrážkami zo mzdy, je to z dôvodu, že neplatí pôžičky, ktoré boli poskytnuté počas trvania manželstva. Ďalej sú tam exekúcie týkajúce sa zdravotnej poisťovne, ktoré si neplatil v čase, keď bol samostatne zárobkovo činný. V súčasnej dobe pracuje v ŽOS Vrútky ako pomocný režijný pracovník. Odporca ďalej uviedol, že s priateľkou, s ktorou žije v spoločnej domácnosti si zobral pôžičku z Poštovej banky na radiátory a to vo výške 2.000 € pričom mesačné splátky sú 60 €. Jeho priateľka je zhodne zamestnaná v ŽOS Vrútky s príjmom 398 €. Deti sú dospelé, nemá žiadne vyživovacie povinnosti. Taktiež predtým mala pôžičku, ktorú si hradí z vlastnej mzdy. Na otázku súdu odporca uviedol, že pokiaľ súd určí výživné a súčasne určí zameškané výživné, s týmto mu bude pomáhať jeho otec.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k názoru, že návrh navrhovateľky na zvýšenie vyživovacej povinnosti je opodstatnený, avšak súd skúmal, či je opodstatnený vo výške 200 €, tak ako to navrhovateľka požadovala aj vzhľadom na finančnú situáciu odporcu. Súčasne súd zisťoval, či u navrhovateľky došlo k takej výraznej zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali rozhodnúť o zmene právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/224/1997 zo dňa 24.11.1997, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.1997 a práve táto okolnosť pre súd bola veľmi dôležitá, keď súd mal jednoznačne preukázané, že po dobu takmer 17 rokov nebolo zvyšované výživné, hoci vzhľadom na vek a dospievanie navrhovateľky dochádzalo k výraznej zmene u navrhovateľky, čo sa týka aj pokiaľ ide o finančnú nákladovosť jej života. Súd primárne vychádzal z nákladov, ktoré odporcovi vznikajú na zabezpečenie jeho potrieb súvisiacich so základnými životnými potrebami, ale súčasne zisťoval aj náklady, ktoré má navrhovateľka a ktoré jej vznikli s prijatím na vysokú školu. Ako súd zistil štruktúra a výška nákladov, ktoré si navrhovateľka uplatnila zodpovedá jej veku, skutočnosti že študuje na vysokej škole a primerane tomu musí uhrádzať záväzky súvisiace so štúdiom. Je zjavné, že náklady v súvislosti so školou a štúdiom, ktoré navrhovateľka mesačne má sa pohybuje v sume okolo 250 - 300 €. Na tejto sume sa podieľa aj matka navrhovateľky, ktorá zabezpečuje stravovanie v čase, keď navrhovateľka pricestuje z internátu. Zabezpečuje oblečenie, drogistický tovar a všetko čo s tým súvisí. Celkovo náklady, ktoré tak navrhovateľka má, ktoré sú spojené nielen so školou a štúdiom, ale aj so zabezpečovaním stravovania, oblečenia, drogistického tovaru prevyšujú sumu, ktorú požadovala výživným od odporcu. Na druhej strane treba poukázať na to, že rovnakou sumou sa musia podieľať na zabezpečenie potrieb svojich detí obaja rodičia, tak matka navrhovateľky ako aj odporca.

Okrem toho mal súd preukázané, že aj štát sa podieľa na zabezpečení výživy navrhovateľky a to prídavkami. Pokiaľ doposiaľ otec navrhovateľky mal určenú vyživovaciu povinnosť vo výške 500,- Sk (16,59 €) nie je to ani minimálne časť oprávnených nákladov, ktoré navrhovateľka potrebuje. Súd si je vedomý skutočnosti, že odporca ako otec navrhovateľky má nízky zárobok a musí zabezpečiť nielen výživné navrhovateľky, ale aj 10 ročnej dcéry, na ktorú prispieva výživným 50 € z manželstva. Na druhej strane treba poukázať na to, že navrhovateľka je v 1. ročníku vysokej školy a teda jej náklady sú omnoho vyššie ako náklady na 10 ročnú dcéru a teda bude efektívne, aby vysokú školu dokončila a teda primárne sa sústredila na štúdium.

Je nepochybné, že od poslednej úpravy výživného v tomto konkrétnom prípade došlo k výraznej zmene na strane navrhovateľky, ktorá dovŕšila vek dospelosti a pokračuje v štúdiu na vysokej škole, čím nepochybné výrazne vzrástli náklady na zabezpečenie jej základných životných potrieb.

V situácii, kedy zákonná úprava v ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine ukladá každému z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery (t.j. i rodičovi, ktorý je objektívne bez akéhokoľvek príjmu) platiť výživné minimálne v rozsahu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa (t.j. i na dieťa bezprostredne po narodení, resp. v nízkom fyzickom veku, kedy sú náklady nepomerne nižšie), je výživné na dospelé dieťa zo strany rodiča v sume 200 € minimálne a postačuje sotva na pokrytie potrieb dieťaťa súvisiacich so štúdiom na vysokej škole.

Súd o návrhu navrhovateľky rozhodol dňa 12.02.2014 tak, že odporcu zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky zvýšené výživné vo výške 100,- Eur mesačne počnúc dňom 10.11.2014 vždy do každého 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky a na zameškanom výživnom za obdobie od 10.11.2014 do rozhodnutia súdu vo výške 230,33 Eur povolil odporcovi mesačné splátky vo výške 20,- Eur splatné spolu s bežným výživným. Súčasne rozhodol, že nezaplatením čo i len jednej splátky na zameškanom výživnom stráca odporca výhodu splátok a zročným sa stáva celý dlh na výživnom. Pokiaľ ide o trovy konania súd rozhodol tak, že o týchto rozhodne do 30.-tich dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Okresnému súdu Martin dňa 20.03.2015 bolo doručené odvolanie odporcu, v ktorom uviedol, že s určenou výškou výživného nesúhlasí a navrhol znížiť vyživovaciu povinnosť na sumu 50,- Eur mesačne. Súčasne poukázal na dlhy voči sociálnej a zdravotnej poisťovni, ktoré mu podľa jeho vyjadrení spôsobil bývalý zamestnávateľ s tým, že ho neprihlásil ako zamestnanca, v dôsledku čoho v posudzovanom období nemohol preukázať existenciu pracovného pomeru a bolo mu vyrubované dlhované poistné. O tom, že je nelegálne zamestnaný nevedel až do času, keď poisťovniam nedokázal preukázať existenciu pracovného pomeru. Exekúcie teda nie sú výsledkom jeho nezodpovedného správania, ale výsledkom nedodržania zákonných povinností inej osoby, preto jeho príjem je na úrovni 240,- Eur a z tohto príjmu nie je schopný platiť na navrhovateľku viac ako 50,- Eur mesačne.

O podanom odvolaní odporcu rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom 8Co/312/2015 zo dňa 30.11.2015 tak, že rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením vo výroku, ktorým súd zmenil rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 10C/224/1997 zo dňa 24.11.1997 vo výroku o výživnom na navrhovateľku T. Š. tak, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky zvýšené výživné vo výške 100,- Eur mesačne, počnúc dňom 10.11.2014 vždy do každého 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky a vo výroku o trovách konania potvrdil. Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v časti určenia zameškaného výživného za obdobie od 10.11.2014 do rozhodnutia súdu vo výške 230,33 Eur, ktoré súd povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 20,- Eur splatných spolu s bežným výživným s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky zameškaného výživného stráca odporca výhodu splátok a zročným sa stáva celý dlh na výživnom zrušil a vec v tejto časti vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu pre okresný súd vyplynulo, že zo strany prvostupňového súdu došlo pri rozhodovaní o zameškanom výživnom k pochybeniu. Rozsudok okresného súdu je v tejto časti nepreskúmateľný a z odôvodnenia nie je zjavné, ako okresný súd k výške zameškaného výživného dospel t.j. výpočet zameškaného výživného. Nakoľko rozhodnutie okresného súdu v tejto časti nespĺňalo náležitosti odôvodnenia rozsudku podľa ustanovení § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolací súd rozsudok okresného súdu v tejto časti zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu opätovne rozhodnúť o zameškanom výživnom a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Vychádzajúc z intencií rozhodnutia Krajského súdu v Žiline okresný súd určil pojednávanie na 05.04.2016, kedy sa na pojednávanie dostavila navrhovateľka a jej právna zástupkyňa. Nedostavil sa odporca, ktorý telefonicky súdu oznámil, že sa pojednávania nemôže zúčastniť z dôvodu práceneschopnosti, avšak súčasne do úradného záznamu uviedol, že súhlasí, aby sa pojednávanie vykonalo a to aj v jeho neprítomnosti. Súčasne súdu do zápisnice úradným záznamom odporca uviedol,

že od 10.11.2014 nezaplatil na navrhovateľku žiadne výživné, nakoľko mesačne poberá sumu 240,- Eur, má exekúcie, takže by nemal z čoho žiť.

Na pojednávaní konanom dňa 05.04.2016 právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že žiadajú, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie zameškaného výživného, a to za obdobie od 10.11.2014 do rozhodnutia súdu, pričom vychádzala z toho, že na navrhovateľku bolo právoplatne zvýšené výživné vo výške 100,- Eur mesačne. Vzhľadom k tomu, že pojednávanie prebieha dňa 05.04.2016, teda ešte v termíne pred splatnosťou bežného výživného t.j. 15.-tym dňom v mesiaci, pri určení a výpočte zameškaného výživného vychádzala z obdobia počnúc dňom 10.11.2014 do konca mesiaca marec roku 2016. V rámci roku 2014 predstavuje relevantné obdobie zameškaného výživného jeden mesiac a to mesiac december, k tomu dvadsať dní mesiaca november, pripočítať celý rok 2015 a tri mesiace roku 2016. Pri takomto výpočte právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že odporca dlhuje výživné za obdobie šestnástich kalendárnych mesiacov a dvadsiatich dní mesiaca november 2014, čo predstavuje pri určení výživného 100,- Eur mesačne t.j. 16 mesiacov násobené 100,- Eur sumu 1.600,- Eur plus časť mesiaca november 2014, kedy suma 100,- Eur bola delená počtom dní a vynásobená počtom dní, ktoré vychádza výživné na jeden mesiac, teda vyšla suma 66,60 Eur. Na základe uvedeného právna zástupkyňa navrhovateľky žiadala, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť zameškané výživné v celkovej sume 1.666,60 Eur za obdobie od 10.11.2014 do konca mesiaca marec 2016. Súčasne právna zástupkyňa navrhovateľky a navrhovateľka uviedli, že súhlasia s tým, aby zameškané výživné odporca splácal popri bežnom výživnom, ktoré bolo právoplatne určené vo výške 100,- Eur, a to v mesačnej splátke 20,- Eur splatnej spolu s bežným výživným, pričom nezaplatením čo i len jednej splátky zameškaného výživného odporca stratí výhodu splátok a zročným sa stane celý dlh na výživnom. Právna zástupkyňa navrhovateľky a navrhovateľka súhlasili s tým, aby o trovách konania a trovách odvolacieho konania súd rozhodol až po právoplatnosti v merite veci.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že pokiaľ ide o určenie zvýšeného výživného vo výške 100,- Eur mesačne, v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.04.2015 a vykonateľnosť dňa 02.04.2015 okrem zameškaného výživného.

Súd vychádzal z ustanovení § 62 Zákona o rodine a § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, kedy pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Vzhľadom k tomu, že vo veci už bolo určené zvýšené výživné, a to vo výške 100,- Eur mesačne počnúc dňom 10.11.2014, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline 8Co/312/2015 dňa 02.04.2015 a vykonateľnosť dňa 02.04.2015 súd sa zaoberal len zameškaným výživným. Z vyjadrenia odporcu do úradného záznamu mal preukázané, že odporca od určenia zvýšeného výživného dňa 10.11.2014 neprispieva navrhovateľke na výživné žiadnu sumu, a teda ani neplatí žiadne zameškané výživné. Z toho dôvodu súd pri určení zameškaného výživného vychádzal z tohto obdobia, kedy bolo určené zvýšené výživné, a to od 10.11.2014 do konca marca roku 2016 presne tak, ako uviedla aj právna zástupkyňa navrhovateľky. Pojednávanie a rozhodnutie o zameškanom výživnom prebiehalo ešte v termíne pred splatnosťou bežného výživného tak ako bolo určené t.j. 15.-tym dňom v mesiaci, z toho dôvodu súd vypočítal zameškané výživné za mesiace dvadsať dní november 2014, december 2014, dvanásť mesiacov roku 2015 a tri mesiace roku 2016, kedy pri určení zvýšeného výživného vo výške 100,- Eur vyšla súdu suma 1.666,60 Eur. Pokiaľ ide o mesiac november 2014 vzhľadom na dobu od kedy bolo zvýšené výživné od 10.11.2014, pričom november má tridsať dní súd určoval výživné za dvadsať dní príslušného mesiaca, kedy výživné pri výške 100,- Eur na jeden deň vychádza 3,33 Eur takže násobením dvadsiatich dní za november 2014 vyšlo zameškané výživné vo výške 66,60 Eur. Vychádzajúc opätovne z vyjadrenia odporcu ako aj jeho vyjadrenia do úradného záznamu, že neplatí na navrhovateľku nielen zameškané výživné ale ani bežné výživné, opätovne súd povolil odporcovi mesačné splátky zameškaného výživného vo výške 20,- Eur, ktoré budú splatné spolu s bežným výživným s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky, zročným sa stane celý dlh na výživnom. Pri určení splátok zameškaného výživného vychádzal súd z majetkových a osobných pomerov odporcu, z jeho vyjadrení v predchádzajúcich pojednávaniach, kedy odporca uviedol, že sú mu vykonávané zrážky zo mzdy v prospech sociálnej a zdravotnej poisťovne, ktoré mali byť spôsobené jeho bývalým zamestnávateľom. Na druhej strane treba poukázať na skutočnosti, ktoré boli zistené už v konaní o určení zvýšeného výživného, a to pokiaľ ide o nepriaznivú finančnú situáciu odporcu v dôsledku exekúcií, ktoré sú voči nemu vedené, kde súd konštatoval, že na uvedené výdavky odporcu nemožno prihliadať, keďže nejde o nevyhnutné výdavky a pokiaľ poukazoval opätovne na zrážky vykonávané zo mzdy, nijakým spôsobom tieto skutočnosti nepreukázal, ani výšku svojich dlhov, ani svoje tvrdenia o

tom, že k vzniku nedoplatkov na zdravotnom poistení nedošlo jeho zavinením, ale v dôsledku neplnenia si jeho povinností zamestnávateľom tak, ako to tvrdil aj v odvolacom konaní. Prihliadnuc však na jeho majetkové, osobné pomery, súd je toho názoru, že aj vzhľadom na výšku zameškaného výživného je splátka 20,- Eur na zameškanom výživnom, ktorú je povinný odporca platiť spolu s bežným výživným veľmi nízka a minimálna suma na to, aby uhradil dlh, ktorý mu zameškaným výživným vznikol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a to tak, že o týchto rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na začatie exekúcie.